

BAJTÁRSI

LEVÉL

1956. IX. évf. 2. sz. levél.

11. oldal.

Driebergen, 1956. febr. 12.

AHOGYAN MI LATJUK.

Magunk előző számának megjelenése óta világszerte oly fontos események történtek, hogy elsősorban azokkal kell foglalkoznunk. Kiraadjuk azokat közül a legfontosabbakat időrendi sorrendben.

A Szovjet jelenlegi két vezére Bulganin és Kruscsov alig hagyták el Indiát - ahol előző híradásunk szerint fényes ünnepeket rendeztek tiszteletükre s ők pedig nagyon is bőkezűek voltak ígéreteikben - kommunista felkelés tört ki a három milliós lakosságu indiai Bombayban, valamint több nagy ipari városban. Nehru miniszterelnök lemondását követelték a zendülők s arcképét nyilvánosan elégették. A felkelők megfigyelésére összpontosított 12000 főnyi rendőrség nem bizonyult elegendőnek, erősítéül katonái karhatalmat kellett kirendelni a rend helyreállítására. A felzúgott tömeg véres utcái harcainak 400 halott és több mint 1000 sebesült az elszomorító eredménye, ami természetesen a Kreml urait hidegen hagyja s úgy viselkednek, mintha nem ők lennének a felbújtók.

Január 18-án Kelet-Németország népi rendőrségét néphadsereg-gé nyilvánították. Propaganda céllal választották ki az irt napot, mert akkor volt 85. évfordulója annak, hogy Versaillesben a német császárságot kikiáltották. A néphadsereg földi, légi és tengeri erőiből áll, létszáma egyelőre 120.000 fő. A nyilvánosságra hozottak szerint ez a néphadsereg önként jelentkezőkből tevődik össze és csak akkor vezetik be az általános védkötelezettséget, ha nem lenne elég önként jelentkező. Hogy ez mennyire hazug propaganda bizonyítja azon körülmény, hogy 1955-ben 80000 fő, 18-25 éves fiatal férfi szökött át Kelet-Németországból Nyugat-Németország területére. A Kelet-németeknek egyáltalán nem tet-szik az életre hívott új néphadsereg.

Január 21-én Burgenland felett két magyar, legmodernebb MiG. 15 típusu katonai repülőgép lezuhant és elégett. Az egyik gép pilótájának, egy orosz századosnak, sikerült ejtőernyővel földet érnie, míg a másik gép pilótája, egy magyar repülőgépének roncsai között porráégett. Megállapítások szerint a két gép a győri katonai repülőtérről szállott fel és csúszkás felségterület felett, 3000 m. magasságban, élet-halál harc folyt le a két pilóta között, amely a szabad Nyugatra menekülni akaró magyar pilóta hősihalálával végződött. A légibarc megtörténtét szemtanúk, valamint a magyar pilóta gépének roncsain szaktörök által megállapított lövés nyomok igazolják. Mégis a magyar kormány újabb jegyzékében azt a hazug állítást kockáztatja meg, hogy a két gép a Nyugat-Németországból felbocsájtott ballonok okozta akadály miatt ütközött össze. Ezzel ellentétben az életben maradt orosz százados kihallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy mindketten Magyarországi légiterület megsértését nem ismerhető jelzésű idegen repülőgépet üldöztek és e közben történt az összeütközés. Ballonokról, avagy más légbeli akadályról említést sem tett.

A legfontosabb esemény azonban január 25-én történt, amely napon a washingtoni szovjet nagykövét Bulganin miniszterelnök Eisenhower amerikai elnökhöz intézett levelét kézbesítette. E levélben az foglaltatott, hogy az U.S.A. és Szovjetország 20 évre szóló barátsági

és együttműködési külön szerződést kössenek. A Kreml urainak nyilván időre van szükségük, hogy olyan új generációk nevelődhessenek fel a megtapasztaltak és nem ismernek, mint a kommunizmust s így kezes bárányként álljanak rendelkezésre a világhuralmi törek éseik megvalósítása végett.

A nagyon is átlátszó, ravasz tervet az U.S.A. elnöke visszautasította, mert az Egyesült Nemzetek alapokmánya kiterjed mindazokra, amelyeket a Bulganin levél ajánlott. Így a külön egyezmény kötése felesleges, mert a világhéke nemcsak egyezményekben foglalt ígéretektől függ, hanem attól a szellemtől, amely az egyes kormányokat áthatja. Papír ígéret helyett konkrét tettekkel mozdítsa elő a Szovjetunió a világhéket. Az amerikai nép baráti kezét nyújtja mindazon nemzetek felé, akik őszintén kezét akarnak szorítani vele.

Megjelöli ezután Eisenhower elnök választlevele azokat a tényeket is, amelyek alkalmasak arra, hogy megszabadítsák a világot a kommunizmus által szított állandó politikai feszültségtől. Négy pontban foglalja e tényeket az amerikai elnök:

1./ Járuljanak hozzá Németország egyesítéséhez a szabadság és biztonság jegyében;

2./ Tartsák tiszteletben a vállalt kötelezettségüknek megfelelően a népeknek azt a jogát, hogy maguk és szabadon állapíthassák meg azt a kormányformát, mely alatt élni akarnak;

3./ Az U.S.A. és Szovjet kölcsönösen őrizték ellen egymás fegyvereit, létesítsenek tehát olyan katonai ellenőrzést, amely minden meglepő támadást kizár;

4./ Félreértések és gyanúsítások megszüntetése végett valósítsák meg a hírek, eszmék szabad cseréjét és biztosítsák az utazási szabadságot.

Az amerikai elnök január 28-ról kelt választát úgy a szovjet sajtó, mint a kommunista zsarnokság, alatti többi ország sajtója és rádiója hat napig agyonhallgatta és akkor közölték csak azt kivonatolva, amikor február első napjaiban Bulganin újabb levelet intézett az amerikai elnökhöz. Ezen levélben csak megismétli az előző levélben javasoltakat és újdonságként csak az szerepel benne, hogy azonos egyezményt szándékozik kötni Angliával és Franciaországgal is. Ezen második levélre az amerikai választ lapunk zártakor még nem ismerjük és csak annyit tudunk, hogy az amerikai elnök és Dulles amerikai külügyminiszter azt behatóan tanulmányozták.

Január 30-ki kezdettel megtörtént Eisenhower amerikai elnök és Eden angol miniszterelnök pármpos washingtoni tárgyalása. A kiadott záróközlöny szerint tökéletes az egyetértés a tárgyaló felek között és továbbra is minden lehető megtesznek védelmi erejük növelésével a világhéke tartós megteremtésére.

Február első napjaiban a Szovjetunió tiltakozó jegyzéket intézett az U.S.A.-hoz, mert az időjárást megfigyelő amerikai léggömbök a légi közlekedést veszélyeztetik és a hírszerzést szolgálják. Ehhez a jegyzékhez hasonló tartalmat küldött a jelenlegi magyar kormány is, mert hét hátrósinak Moszkva urai kiadták erre a parancsot. Az U.S.A. válasz jegyzékében visszautasítja a vádalkákat és tényként leszögezi, hogy az időjárást megfigyelő léggömbök az 1957-ben megtartandó geophizikai kongresszus számára szükséges időjárási elemek gyűjtését szolgálják és tízezer méter magasságban repülnek, így a légi közlekedést nem akadályozhatják és felszerelésüktel a hírszerzést nem szolgálják. A léggömbök felbocsájtásáról annak idején a nyilvánosságot is tájékoztatták és ezen kívül maga a Szovjetunió is bocsájt föl hasonló léggömböket, mert Japán területén csak a napokban találtak föl három szovjet léggömböt.

Végül felemlítjük azt a nyugati jegyzéket, amely Kelet-Berlin szovjet nagykövetéhez intéztetett és amelyben tiltakoznak a január 15-én történt kelet-berlini katonai jellegű tüntetések ellen, mert abban felfegyverzett polgári egységek férfiak és nők is résztvettek.

Tényként állapíthatjuk meg a fentiekből, hogy az egymást követő csemények miatt a világfeszültség nem enyhül, hanem inkább növekszik. A Szovjetunióknak ez is a célja, mert hiszen csak az elégedetlenség növelésével tudja a helyzetet a saját részére továbbra is kialakítani. A kérdés csak az, hogy meddig tűrik ezt a nyugati nagyhatalmak és mikor vetnek egyszer véget tetteikkel a Kreml állandó és folyamatos bujtogatásainak?

A TÁBORI RENDÉSZET.

A hadrakelt seregnél a tábori rendészeti szolgálatot a tábori csendőrség látta el. A tábori csendőrséget a közbiztonsági szolgálatból elvont cső. tisztekből és thts.-okból alakították, szükség szerinti mértékben kiegészítve a csendőrség nyugállományú és tartalékos tagjaival.

Hadseregenként egy tábori rendészeti előadó működött a hds. vlf. mellett, aki csak cső. törzstiszt lehetett, rendszerint ezredesi rendfokozatban. Ez a cső. törzstiszt volt a hds. táb. rendészetének irányítója. Ellenőrzést gyakorolt a hds. tábori rendészeti alakulatai felett és szak szempontból adta meg a szükséges irányításokat is. Hozzá kellett felterjeszteni a tábori bírósághoz tett feljelentésekről, valamint a megéjtett nyomozásokról és a kiderítetlen esetekről készített iratok másodpéldányait is. Szükség esetén ő rendelte el a kivizsgálásokat.

A tábori rendészeti szolgálatot tulajdonképpen a táb. cső. szak.-ok vagy táb. cső. og.-ok látták el. A táb. cső. szak. mindig cső. tiszt (főtiszt) vezetése alatt állott és létszáma rendszerint 40-50 fő volt. Minden szakaszhoz 2 vagy 3 olyan csendőr is be volt osztva, aki az idegen ajkú lakosság nyelvét szóban és írásban tökéletesen bírta.

A táb. cső. szak.-ok a hds. pság, valamint az alája tartozó hdt. és ho. pságok törzsei-be lettek beosztva, még pedig sokszor külön táb. cső. szak.-t kapott a pság. l. a. és külön az l. c. osztálya. A táb. cső. szak.-ok a hds., hdt. vagy ho. pságok közvetlen alakulatai közé tartoztak, rendszerint a vlf.-nek voltak alárendelve és álláspontjukat velük együtt változtatták.

A táb. cső. szak. működési területe mindig azonos volt annak a pságnak a működési területével, ahova be volt osztva. Szükség esetén a vlf. a táb. cső. szak. működési területének 1-1 fontosabb állomáshelyére néhány főből álló őrsöt telepített. Ilyenkor ezek a táb. cső. őrsök valamelyik ezredparancsnokságnak lettek alárendelve.

A táb. cső. szakaszok és őrsök ruha, élelem, lőszer és zsold-ellátás szempontjából mindig valamelyik honv. gh. hatáskörébe lettek utalva.

A táb. csendőrség szervezetét és működését a "Tábori Rendészeti Utasítás" szabályozza. Részletesen előírja a táb. cső. seregre háruló feladatokat s az is bentfoglaltatik, hogy a táb. cső. -t semmi olyan szolgálatra nem lehet felhasználni, amit ez az utasítás elő nem ír.

A táb. cső. sereg sokoldalú feladatát ezalkalommal felsorolni lehetetlen, de a háború folyamán a leggyakoribbak a következők voltak. Megszálló alakulatoknál: Az állomáshely állandó portyázása mozgó járók által.

Sötétedéstől-virradatig úgy a honvéd egyének, mint a polgári lakosság mozgásának ellenőrzése.

A partizánok által veszélyeztetett útvonal forgalomnak éjjelre való teljes leállítás, nappali időszakban pedig csak megszorozott és kiiktatott csoportoknak engedélyezése.

Rémhírtérjesztés megakadályozása. Rádiók, nyomdák és más hírszolgálati eszközök zár alá vétele.

Körcsmák, piacok, mozik és más nyilvános helyiségek állandó ellenőrzése.

Kémelhárítás.

A polgári lakosság köreiben élő szokásos büntettek, partizán és kémgyanus egyének gyakori ellenőrzése.

A polgári lakosság fegyverbeszolgáltatási kötelezettségének ellenőrzése.

A légvédelmi sötétítés ellenőrzése.

Forgalom irányítás, szükség szerint.

A honvédség érdekeit sértő cselekmények (hidak, vasutak, telefon vonalak megrongálása stb.) tettesei ellen eljárni, valamint a honvédség tagjai ellen elkövetett bűncselekmények polgári tetteseit feljelenteni.

Katonaszökevények utáni nyomozás és ellenük eljárás.

A polgári lakosság által közönséges bűncselekmények miatt feljelentett honvéd egyének elleni nyomozás és eljárás.

A honvéd egyének által a polgári lakoságnak eladott kincstári ruházat ügyében nyomozás és eljárás.

Harcoló alakulatoknál: A már irtakon kívül, az arcvonalat elhagyott honvéd egyének feltartóztatása és pságának átadása.

Alakulatoktól elszakadt honvéd egyének összegyűjtése és irányítása. Lőszer és élelmiszer utánpótláshoz szükséges járművek, lovak és kézimunkások kirendelése.

Az ellenség által elhagyott fegyverek, élelmiszer vagy ruharaktárak és más kincstári ingóságok lefoglalása és beszolgáltatása.

Fosztogatások megakadályozása.

A lakosság élelmiszer, lőtáp vagy üzemanyag beszolgáltatási kötelezettségének ellenőrzése és még sok minden más.

A II. világháború folyamán, a doni visszavonulással kapcsolatban a táb. csőtség egy különleges feladatot is kapott: A hazaszállításra kerülő 2. hds. ti-i és leg. tagjainak csomagjait kellett ellenőrizni. Bár a táb. csőtség csak a kiadott parancsot teljesítette, kivétel még a saját cső. bajtársaival sem tett, mégis e szolgálat végrehajtásáért sok honvéd bajtárs nevezte meg Testületünkre.

Az igazság kedvéért azt is meg kell jegyezni, hogy a táb. cső. egyes pk.-ok-tisztelet a kivételnek- olyan feladatokra is fel akarták használni, amit a Tábori Rendészeti Utasítás nem ír elő vagy egyencsen megtilt. Ilyenkor a táb. cső.-nek minden leleményességére szükség volt, hogy kényes helyzetekben is hű maradjon cső. mivoltához.

Véül nem szabad összetéveszteni a tábori csőtséget a háború utolsó szakaszában létesített Harcfegyelem biztosító alakulatokkal. Ezek szintén kaptak a tábori csendőrt megillető jogokat, de szervezték, vezetésük és kiképzésük teljesen honvédségi volt, csupán szakelődökként volt néhány cső. ti. és thts. oda vezényelve. Az a tény, hogy az ezekben az alakulatokba tartozók egyrésze táb. cső.-nek nevezte magát, még nem tette őket csendőrökké és semmi esetre sem lehet a túlkapásaikat a csendőrség rovására írni. És míg ezek az alakulatok a hátrább felvő helyeken csendőrbökötek, azalatt a mi igazi csendőr bajtársaink gyenge felszerelésükkel is vitézül állták helyüket és tömegesen áldozták fel életüket a térségekben, Nagyváradnál, Úsepeken, Budapesten, a Balatonnál és Hazánk sok-sok névtelen kis falujában.

"R. D."

=0=0=0=0=0=0=

HŰSÉG.

Börtönben ül. Miért? Ki tudná? Hisz manapság ahhoz, hogy valaki odahaza börtönbe kerüljön, nem kell az általános és józan emberi felfogás szerint bűncselekményt elkövetni. Elég, ha valaki feljelenti. "illetékes hely"-hez. Másnap legkésőbb már viszik is. Hová? Ki tudja! És akkor évekig ülhet ott anélkül, hogy valaki is megkérdezné tőle cselekedésének kivételét, miért is került oda?

Igy történt Fejcsnével is.

Bűne csak az volt, hogy hűségese felesége volt egy meg nem alkuvó, gerinces, kemény magyarnak, aki Hazáját, Nemzetét, annak minden egyes polgárát védte a kártól, a büntől, tőle telhetőség elhárított minden veszélyt azoktól, akik az ő felügyeleti területén laktak. Ezt a kötelességteljesítést akkor érdemnek tudták be, ma bűnnek róják fel.

Fejcsné gondos, szeretettel párosult szigorú anyja is volt négy gyermekének. Gyermeküket a szerény, de tisztességes fizetésből rendszeresen nevelték, iskoláztatták. A legnagyobb fiú orvosnak készült, az utána következő lány meg a tanítói pályát választotta élethivatásul. A másik kettő még csak hazulról járt iskolába.

A gyermekek nevelése kizárólag az anyja gondja volt, mert az apa nem ért rá arra, hogy családi ügyeivel is foglalkozzék, őt lefoglotta a csendőr szolgálat, a mások ügyes-hajos dolgaival való állandó foglalkozás. A gyermekek vagy még, vagy már aludtak, amikor ő indult, vagy fáradtan hazatért. Csak a pihenést nem ismerő, mindig gondos feleség öntött meleg kávét a csészébe, ha elindult hazulról és mindig mellog ebéd vagy vacsora várta, ha hazatért.

Es most a gondos feleség és a szerető édesanya egy beton padlás cella lakója már majd egy éve s anélkül, hogy tudná miért? Vagy mégis tudja?

Egyik tavaszi napon valaki ellenőrzésre a börtönbe érkezett. Ellenőrzendő a foglyok magotartását, kivizsgálni panaszait, meggyőződni ellátásukról stb. stb. A foglyok reményteljesen néztek az ellenőrzés elé, a felügyelő személyzet pedig csak mosolygott. Ők tudták miért...

Fejesné akkor is, mint rendszeren, a cella és folyosó felmosásával foglalkozott. A magas személyiség érkezésakor az előírásokhoz híven leköszöntötte az érkezőt.

Az asszony nyílt, nyugodt tekintete megállásra kényszerítette az ellenőrzőt.

-Maga mióta és miért van itt?- kérdezte.

-Most van egy éve, hogy itt vagyok. Az okot nem tudom.-

-De mikérdézekor csak megtudta, miért került ide?-

-Még nem kérdeztek ki, bekíséresemkor sem közölték velem elfogásom okát.-

Fejesné ura is a többlivel együtt odament, ahova őket a köteletség, a fegyelem, a rendelkezés irányította.

Azután hónapokon át csak a fájó kétség gyötörte, mi lesz? Mi van a visszamaradottakkal, mi van a családdal, szerettoivel? És mikor ezt a gyötörő érzést már tovább nem bírta, határozott. Bizalmatlanul bár, ketséget közepette, de mégis a határozást választotta a hontalanság, a száműzetés, a bényódtapas helyett. És csak amikor könnyező elérte az országhatárt, döbbent rá elhatározása helytelenségére. Sajnos, már későn. Nem volt visszatérés... Az volt az érzése, hogy nem szabad-legalább egyelőre-családjához visszatérnie, mert azokat is bajnak, zaklatásnak tenne ki csak azért, amiért őt magát is üldözik bűn nélkül.

Vállalta inkább az üldözött vad szerepét, amely nem tudja, mikor akad nyomára a hajtóseereg. Hol innét, hol onnét irt egy-egy lap adta csak tudtul Fejesnének, hogy otthon van, él, dolgozik és vár. Várja, mikor lehet Hozzájuk.

Csak az írásból ismert rá Fejesné ura üzenetére, mert a lap feladójaként mindig más szerepelt. És mégis boldog volt, tudta, otthon van és, hogy él, és várta, várta...

Sok idő mult el a váratlansággal eredmény nélkül. Az-az mégsem. Hiszen olyan gyakran voltak hivatalos látogatái, mindig az ura felől érdeklődtek, mindig őt keresték. Hol Kőso este, hol déltájban, hol korán reggel pityonaltkor, hol éjfél felé. Válasza mindig ugyanaz volt: Nincs itthon, elment a többivel és még nem jött haza. Nagy titkot még gyermekeink sem merne megmondani, csak esti imáját végzte mindig úgy: Ovd meg és vezérelj haza gyermekeink apját, hogy továbbra is oltalmazónk lehessen különösen a mostani időkben. Mindazonáltal legyen meg a Te álaratod... Egy napon azután őt is elvitték...

Hetek multak el az ellenőrzés után, amikor egy alkalommal Fejesné mégis kikérdezőre kísérték.

A személyi adatainak talán századkori felvétele után az ura felől érdeklődött a kikérdező.

-Miért ment külföldre az ura?-

-Mert a parancsnoka akkor úgy rendelkezett.-

-Miért nem tagadta meg ezt a rendelkezést?-

-Egy katona parancsnokának rendelkezését nem tagadhatja meg.-

-De az ura nem volt katona, hanem esendő.-

-Az igaz, de a csendőrségnél még szigorúbb volt a fegyelem, mert katonának mindenkinél lennie kellett, ha arra alkalmas volt, de esendő nem mindenki lehetett. Oda megvalogattak az onként jelentésből a legalkalmasabbakat.-

-Miért nem szökött meg, miért nem ment át a felfszabadítókhoz?-

-Az uram egy életen át nyíltan üldözte a bunt, védte a labosság életét, vagyonát, biztonságát. A szökevény mindig sütkézik a dögözött, ha egyáltalán mert, az uram, meg a többiek pedig mindig nyíltan léptek fel, nekik sem magán életükben, sem szolgálatuknál kapcsolatban sohasem volt semmi takargatnivalójuk, mert mindig az utasításait szerint jártak el. Az utasításait nem ők találták ki, azok törvényen alapultak.

Nehézzen lehet felfszabadítóknak nevezni azokat, akik a védtelen labosság vagyonát erőszakkal elvették, közülük sokakat minden ok nélkül megölték, asszonyokat, lányokat megbecsületlenítették.-

-Nem beszélhet így a dicső felfszabadítókról, ez velük szemben

ellenséges cselekedet.-

-En nem a dícső felszabadítók ellen beszéltem, azokat nem gyáláztam, hanem csak azok ellen, akik olyan cselekedeteket követtek el, mint amiket előbb elmondottam. Azokat viszont nemcsak én, de százazrek állítják és tudják, sajnos sokan a saját tapasztalataikból.-

-Ezen gyálazásért rendi büntetést alkalmazok.-

-.-

-Hol van jelenleg az ura?-

-Nem tudom.-

-Ilyent ne állítson, mert magának azt tudnia kell!-

-Honnét kell azt nekem tudni?-

-Biztosan irt már magának vagy már meg is látogatta.-

-Ha meglátogatott volna, akkor ma ő is itt lenne, mert hetek során át jóformán nap nem mult el, hogy nálam ne keresték volna. Biztosan lestek is rá. Ha meglátogatott, miért nem fogták el? Ha levelet irt volna, azt az illetékesek biztosan előbb olvasták volna, mint én, ha azt egyáltalán megrapom.-

-Mondja, maga mindég ilyen fejtes volt?-

-En csak az uram neve alapján vagyok Fejtes, de nem önefejű, nem makacs, nem fejteskedő, én csak az igazat mondom.-

-Nyugaton maradt az ura a volt gyáva parancsnokával együtt? Ha nem jött haza, akkor biztosan üzent azokkal, akik hazajöttek.-

-Ha nyugaton maradt, szabad földön maradhatott, miért nevezi gyávának parancsnokát? Mert esetleg ő sem jött haza? Azért, hogy valaki nem akart hazajönni és önként választotta a nyomort, a hanyódtatást, a bizonytalanságot, a számlivetést, a hazatlanságot, azt nehezen lehet gyávaságnak nevezni.

Lehet, hogy üzent nekem, csak nem ért el hozzám az üzenete, mert ki tudja, hol van az, akitől üzent... Hogy az illeto hol lehet, azt Ön jobban tudja, mint én...-

-Most meg a mi népi rendszerünket vádolja, gyálazza, gyanusítja. Nagya egy közönséges reakció, a volt urak prokátora, aki még ma is csak azokat védi, akik között élt. Nagya sem különb azoknál.-

-En egyszerű földmives családból származom. Az uram is. En sohasem voltam más és nem is leszek, mint egy egyszerű magyar asszony, amilyen akad ma is millió. Szeretem Istent, hazámat, az uramat, családomat. Ezekért dolgoztam addig, míg ide nem kerültem. Gyermekemet is Isten-fölélemlre és hazaszeretetre neveltem és megbecsültük embertársainkat. Merem így beszélni, mert nem érzem magamat bűnösnek. A büntetéstől sem félek, ahogy kibírtam Istenem segédelmével eddig, úgy szután is kibírom.-

-Elég! Hallgasson! Semmiféle kioktatásra nem szorulok, különösen a maga részéről nem.-

-.-

Es az ítélet 15 évi fegyház, mert nem árulta el az ura hol tartózkodását, nem tagadta meg Istent, hazáját és mert gyermekeit is vallásosságra és hazaszeretetre nevelte.

Az ítélet írásbeli indoklása egészen mas, kitalált, koholt vádak tömbelegét és beismorését tartalmazza.

=o=o=o=o=o=o=o=o=

CSENDŐR BAJTÁRS!

Csendőr Bajtárs! Hazánk tollas őre!
Vigyed zászlódd, föld a hegytetőre!
Tartsd magasba, fészülj a viharok!
Vérrel irták nevét a magyarok!
Hármashalmunk -magyarjaink- várak!
Megváltását a rabszolgaságnak!
Rabláncot ráz Isten magyar népe!
Csendőr nélkül pokol lett az élte!
Csendőr Bajtárs Istennel előre!
Becsülettel fajtánk öröme!
Hősi sírok, magyar árvák hívnak!
Csendőr Bajtárs! Fészüljünk viharok!

Hajas István.

=o=o=o=o=o=o=o=o=

HÁLAADÁS NAPJA AMERIKÁBAN.

November negyedik csütörtökjén Thanksgiving day-Hálaadás napja van. Ezen a napon itt Amerikában leállnak a gyárak gépei, bezárnak az üzletek, a hivatali irodák üresen maradnak, megfontolnak a templomok harangjai s az emberek ünneplőbe öltözve adnak hálát templomaikban az Ur Istennek az elmúlt esztendő minden áldásért, a mindennapi kenyérért, egész életükért.

Még 1621-ben az Amerikába érkező első bevándorlók, a pilgrimok ünnepelték először a Hálaadás napját. Ennek az alig 200 főnyi bevándorló csoportnak előre nem látható s ellőpzelhetetlen nehézségekkel teltet megűzdenie. Végül nem őró harcokat kellett folytatnia a bensűlőtt lakóssággal, az indiákkal, miközben a számuk egy esztendő loforgása alatt felére olvadt le; de talán még ezeket a nehézségeket is felűlmutta a megélhetésükért folytatott gazdasági küzdelem, amikor a szemből s a megmívelhetetlenség látszó területeken kellett előteremteni a mindennapi kenyeret. De végül is az ősszofogás, a közös erőfeszítés, a céltudatos munka, a szívós kitartás mehozta az eredményt.

Az első esztendő elteltével már ottant tudtak maguknak teremteni s ezáltal megvetették az alapját a további állandó jellegű bevándorlásoknak. Ennek a súlyos első esztendőnek lezárultával megrendezték a Mindenható iránt érzett hűlájukból az első Thanksgiving-Day-t, amelyik akkor három napig tartott. Ezen az ünnepségen imákat olvastak, felzsolttárolat énekeltek s végül egy nagy lakomát rendeztek, amelyre az irántuk barátságos érzületű indiánokat is meghívták s vendégeik, valamint az önmaguk mulattatására játékokat rendeztek.

Ezidőtől kezdve minden esztendőben megrendezték a Thanksgiving Day-t. George Washington, Amerika első elnöke, 1789-ben avatta nemzeti ünneppé november 28-t. Az amerikai Kongresszus azonban csak 1941-ben tette meg hivatalos ünneppé minden november hónap negyedik csütörtökét.

Ezt a napot ünnepli most az egész Amerika s mi késői bevándorlók, a pilgrimek útódai is. Most érteztünk haza a mi his magyar templomunkból. Családunk baráti körben ül le a mai nappal járó gazdagabb és váltogatatosabb ebédhez s ekkor következik el nálunk is, mint mindenhol a családokonkénti külön-külön hálaadás. A családfo keresztlen szavakkal, de szívónek minden alázatosságával mond köszönetet az Urnak s kéri a további segédelmét egy alkalmi his imádságban:

"Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás szálljon fel a mi szíveinkből oda az Egok Urához s kőrünk Téged mennyi jó édes Atyánk, fogadd el a mi gyarló szavainkat, hálaadásunkat és könyörgésünket.

Hálát adunk Neked, hogy itt most újból összejöhetünk s leborulhatunk Előtted és megköszönhetjük Neked a naponként meg-megújuló legyölmödet, hiapadhatatlan és végtelen szeretetedet, soha meg nem szűnő anyai gondoskodásodat.

Köszönjük Neked és halátadunk Neked a mi erőnkért, egészségünkért, mindennapi kenyérünkért, családunkért, szereteteinkért, a jőért, a rosszért, az örömekért, a bánatért: egész életünkért. Köszönünk Neked mindent-mindent s egyben könyörgünk Hozzád, légy velünk továbbra is minden lépésünkben, gondolatainkban, cselekedeteinkben, tetteinkben, egész életünkben; ne hagyj el bennünket soha egy pillanatra sem, légy velünk súlyos, nehéz perceinkben, adj útmutatást, irányítást elhatározásainkban, döntéseinkben, állj mellettünk, örködj felettünk, erősítsd a Tebenned vett hitünket s taníts, óh taníts meg minket arra, hogy tudjunk Tehoz-zád mindenkori hittel imádkozni!

Könyörgünk Hozzád Ur Istenünk a közel és távollevőkért, könyörgünk Hozzád otthoni szereteteinkért, szerencsétlen hazánkban szenvedő s szerzte a nagy világban szétaszort bajtársainkért. Kapcsolj össze bennünket velük szívünkben, lelünkben, hogy így mindjobban részeseivé válhassunk loirhatatlan szenvedéseiknek, lelki gyötrelmeiknek, hogy így könnyebben viselhesék el súlyos keresztjüket. Oh kapcsolj össze velük s add, hogy érezzük most itt őket magunk között, legyenek ők a mi vendégeink akkor, amikor a mindennapos könnyűdtatta sós kenyérrel helyett a Te jóvoltodból gazdagon megtörített asztalról táplálod testünket; add, hogy lássuk a szenvedéseiktől megtört tekintetűt, sápadt arcukat; add, hogy érezzük meg a rettenetes hálváriájukban is értünk aggódó szívüket, lelküket, óh add, hogy lássuk titokban imára kulcsolt kezeit s kapcsoljuk velük együtt össze mi is még szorosabba a mi kezünket s imánk

egybefonódva szálljanak fel oda a magasságos mennyekben lakó Ur Isten trónusa elé, könyörögve a mielőbbi boldog viszontlátásért, a szebb, dicsőségesebb magyar jövőért, a felszabadulásért s óh hozd el ezeket keresztül a mindyájunk számára legboldogabb, legigazibb Thanksgiving day-t. Hallgasd meg a mi imádságunkat, könyörgéseinket s áldd meg családunkat most és mindörökkön örökké: Amen."

Dr. K. Z.

=0=0=0=0=0=

HÁZILIG ÉS KONFESSZEMENTESEN.

Közdi Mihály örm. bajtársunk egyik feljelentési fogalmazványában azt írta: "A gyanúsított fenntartja előbbi állítását." Az öpk. a fgl.felülhírelésakor neki esik piros tintájával a fenntartjának s fenntartjára helyesbíti. Az alföldi szakpk-nak szemet szér a helyesbített szó, zöld tintája rácsap a pirosra s egykettőre átalakítja, hogy fenntartja. Az írásmű szerencséje, hogy papír és mint ilyen mindent kibír; befut a sznypság-hoz ifjú sznyph-ünk közébe. Testületünkhez hozott nagy buzgóságával rácsap lilájával a zöldre s megkínzott kifejezésünk új alakot kap, hogy füntartja.

Sznyph-ünk, aki öröklőn végzett probaszolgálatá közben már sokat tépelődött azon, hogy hogyan is lesz a sok törvényből, Szut-, Nyut-, Csusz-, Lóut-ból, Hely- és személysmeretekből, tereptanból, Szemleutasításból, Cs-2o- és stb.-ből közbiztonsági szolgálat és már régen tisztában volt a hogyan-nal, mert sznyph-i feladata világosan lebegett régóta szemé előtt, átnézi a Szolg.havi füzetet mellékleteivel saját maga is, szemleeljegyzéseibe feljegyzéseket csinál s ez immáron négy színben pompázó kifejezéshez lila ceruzával odairja: "Mind a négy változat helyes! L!A Helyesírás Szabályait. A feljelentés világos, az ügy kiderítettsége kétségtelennek látszik. Utóbbi a lényeg! Peremy szds. sznyph." Azután helyettesének odatartván a fogalmazványt azt mondja: "Örülünk! Kell, ha a feljelentés a tényeket bizonyítottan feltünteti. Nem szabad az emberek kedvét olvasni. Egyébként szerezd be körlek magadnak A Helyesírás Szabályait, mert tekintélyedet magadnak kell fenntartanod."

Akadhatnak talán, akik szemében különbséget emelnek látszik Peremy szds. En azonban tökéletesen megértem, mert a feljelentési fogalmazvány főbűvöletelménye az, hogy a sok fáradsággal összegyűjtött adatot meghatározott csoportosításban úgy írja le a csendőr, hogy első olvasásra meg lehessen érteni: ki, mit, mikor, mivel, hogyan, hol, miért, mivel követett el. A helyesírási hibák kijavítása, illetőleg a csendőrrel magával való kijavíttatása, másodrangú dolog a csendőrök továbbképzésében. Ez ezt hathatósabban az írófűzetekkel lehet végezni. Jó, ha a fglm-on az oktatás (észrevétel) a törvényekre, utasításokra és a kriminalisztikára szorítkozik.

De ha már A Helyesírás Szabályait (HISZ) említem, hadd keresünk még egy pár így is helyest, úgy is helyest: szög-szög, épen-éppen, mindig-mindegy. Talán ízelítőnek ez a három elég is lesz.

Szög, amit kalapáccsal szöktünk rendeltetése szerint felhasználni. Az alföldi ember követézetesen szög-nek ejti ki és írja. A Tudományos Akadémia elfogadta és helyesnek elismerte a szög-et is a fogalomra.

A szög kifejezést tulajdonképpen egy mértani fogalomra használjuk (derékszög, hegyesszög, tompaszög stb.), s a gyakorlati életben van utcaszög, házszög stb. Bár erre a fogalomra is használatos a szög kifejezés, sőt a szögelet (szögelet) is. Pl. egyik népdalunkban: "Sáros utcaszögelet..."

Az uttosten derékszögben kell a gyalogjárónak átkelnie. Ez közlekedési szabály. Furcsa volna, ha itt derékszöveget használnánk.

Most nézzük az épen-éppent. Ha szolgálatból sértetlenül térek haza, akkor épen tértem haza. Ha pedig ebben a pillanatban, azaz most, akkor helyesebb, ha az éppen kifejezést használjuk. Vigyáznunk kell tehát, hogy fogalmazásunk világosságát maga a HISZ bőkezűsége zavarossá ne tegye.

Egyes vidékeink népe használja az éppenég kifejezést is az éppen-re. Sőt az ittenég-t is az áttén-re. Hát ez egy kicsit túlzás, mert hála Istennek nem mindig ég ott valami.

S hamar az égénél tartunk, itt van ez a mindig kifejezésünk. z is öget. Papíron nem annyira, mint előbbi társával együtt éldszóban.

Talán a következő mondatom megvilágítja, hogy ne hanyagoljuk el a mindig kifejezésünket (Szut-unak következőtösen ezt használja): kitűző gyufám van, mind ég minég.

Kétségtelen, hogy a nyelv magunk megértetésére szolgáló kifejező eszköz. S ha segítségével félreérthetetlenül megértettél, kőteles-séget megtette, akkor is, ha nem irodalmi nyelven, hanem tájshózlással fejeztél is ki magunkat avagy a HISE több változata közül az egyiket használtuk.

Ha szőelemző tudományom nem hagyott cserben, a "mindig"-ben az -ig éppen azt a szerepet játssza, mint a következő szavakban: eddig, addig, amaddig stb.

De éppen erre a szőelemzésre jól kell vigyóznunk, hogy téves következtetésre ne vezessen. Mert pl. a hegedülésnek az űlés-hoz épp oly kevésbé van köze, mint a zongorálásnak és a szundikalásnak az álláshoz. Ha ugyanis köze volna, akkor hegedálás, zongorülés és szundikfelvő volna logikus, hiszen szundikalni többnyire felvő, esetleg űlő helyzetben, zongorálni meg rendezen űlve, hegedőlni pedig rendszerint állva szoktak. Legalább is hangversenyeken. S ott a közönség igazán szundik-ül egy egy modern szimfoniától elszongitva.

Ennyit egyelőre, házilag és költségmentesen, ha kedves olvasóim nem durrantanak le, szintén csak ugy házilag és költségmentesen.

Böngész a sznyplh.

=0=0=0=0=0=0=0=

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Karácsonyi beszámolóinkat most sem tudjuk közzétenni, mert ismételt ké-résünk dacára egyes csoportjainktól az arra vonatkozó adatok még mindég nem érkeztek ide be. Kérjük az elmaradt közlések idevaló eljuttatását f. évi március 5-ig, mert az összefoglalóinkat a következő számunkban ez-zek nélkül is leközzöljük és az esetleges érzékenykedést magunktól elhár-ritjuk.

Itt hívjuk fel arra a figyelmet, hogy a megtartott csendőrnapról is ösz-szefoglaltan öhajjunk beszámolni, miért is kérjük a vonatkozó értesíté-ssek mielőbbi eljuttatását a szerkesztőséghez.

Rés a vasfüggönyön c. folytatólagos cikkünk -helyszűke miatt- jelenleg kimaradt, de a következő számban tovább folytatjuk abból a közlést, mert ugy gondoljuk, hogy a cikk Bajtársaink! és Olvasóink általános tetszését megnyerte.

Magyarország álig fel van fegyverezve. Az ugynevezett "néphadsereg" ösz-létszáma 250.000 fő s így messze túlhaladja a párisi békeszerződésben engedélyezett létszámot. Páncélos csapatok tartását tiltja a békeszer-ződés, mégis a legmodernebb orosz harcokcsillal felszerelt ilyen egysé-gek is vannak a néphadseregnek. A békeszerződés értelmében a légi had-erő legfeljebb 90 vadász és felderítő gépből állhat. Valóságban 550 orosz gyártmányu, legmodernebb a harcra repülőgépek száma -köztük nehéz bombázók is- ilyenlő tartása pedig szintén tilos.

A békeszerződés rendelkezéseinek ilyen semmibevételo természetesen Szov-jet parancsra történik, amelynek a hátkosi féle ánykomány készséggel tesz eleget és mit törődnek a kommunisták azzal, hogy eggyel-több szer-ződésben vállalt kötelezettséget megszegnek.

Érdemes, hogy a néphadsereg csak részben van hadosztály vagy magasabb kötelékekbe szervezve, jórészt kisebb önálló egységeket képez. Ennek oka, hogy a Szovjet főparancsnokság háború esetén magyar és orosz egysé-geket keverten szándékozik alkalmazni, miáltal reméli a megbízhatatlan-nak tartott magyar csapatok tömeges szökésének megakadályozását.

A fegyveres erőhöz tartozik még a dunai folyami-hajóhad, valamint a 60.000 főt számláló fegyveres rendőrség, mely utóbbi határőrizeti, állam-biztonsági és gazdasági alakulatokra tagozódik.

Az ország fegyveres erejének ilyen óriási méretekben való kiépítését, amely Hazánk teherbíró képességét messze túlhaladja, a kommunista zsar-nokok azal indokolják a nép előtt, hogy az ország biztonsága Nyugat-Németország közeli felfegyverzése következtében az eddiginél fokozot-tabb mértékben veszélyeztetve van.

Ezúton köszönettel nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a B.L.-re

Szegény, éhező és kizsárolt népünk - melynek fiai nem szívesen katonászkodnak a jelenlegi viszonyok között - nagyon is jól tudja, hogy a nagy hadakúra kizárólag a kommunistáknak van szükségük, akik fegyveres erejük állandó növelésével remélik zsarnoki uralmuk biztosítását, illetve annak az egész világra való kiterjesztését.

Magyar útlevelek kiadását hirdette meg a hatalmat bitorló Rákosi kormány az összes magyar emigráltak részére, melyet az otthoni hatóságtól kell kérni. A közlés szerint a kapott magyar utlevél otthoni Szeretteink meglátogatására jogosít.

Milyen szépen hangzanak a hazacsalogató szavak. De ki véd meg bennünket otthon, mint magyar állampolgárt? Talán Rákosi, aki maga orosz állampolgár és maradéktalan végrehajtója a Moszkvából kapott utasításoknak? Avagy az ugynevezett magyar kormány, amely volt tagjait is halálra ítélte, deportáltatta? Híndeseiben kívül pedig megegyezzen a szabad világba vissza nem utazhatnánk a magyar utlevéllel, mert arra a hatalom bitorlótól engedélyt nem kapnánk. Az pedig teljesen valószínűtlen, hogy a drótszövényekkel elzárt, elalásított magyar határon szökve ismételtlen szabad földre kerüljünk.

Bajtársi: Nem nekünk való a felkínált magyar utlevél és csak azt a célt szolgálja, hogy az áprilisban lejáró amnesztia-rendelet teljes kiűzést leplelje s emellett az ilyen utlevéllel hazatérőt már a magyar határon őrizetbe vegyék s anélkül, hogy otthoni Szeretteit láthatta volna, deportálják, vagy kényszer munkára Szibériába hurcolják. Ugy az otthoni rezsimnek, mint a Szovjetnek is sürgős szüksége van munkaerő pótlásra!

Az iskolai val éstan oktatást újabbán egyes vidékeken hetente egy órában odahaza engedélyezték. Mindkét szülő aláírása szükséges ahhoz, hogy gyermeik a vallás órában résztvehessen. Az iskola vezetőségének azonban kötelessége ezt jelenteni a dolgozó apa vagy anya munkahelyére. A szülőket aztán "a párt" kihallgatja arra vonatkozóan, vajjon miért és meddig akarja gyermekét vallástanra taníttatni? Ennek a kihallgatásnak igen gyakran az a következménye, hogy a szülők kereszt nélkül maradnak.

"Diszszírhely egy tömeggyilkosnak" és "Római elvtárs" cím alatt a Salzburger Nachrichten f. évi 17 és 18 számában közölték szerint a bécsi magyar követség tagjaiból összeállított bizottság - 20 munkással - az osztrák hatóságtól kapott engedély alapján, hosszas kutatás után jan. 19-én állítólag rátalált Samuelli Tibor, volt kommunista népbiztos, földi maradványaira Sauerbrunn (Savanyúfűt) burgenlandi község határában. Az említett 1919 augusztus 3-án Auszriába szökött s a Bajta folyó hídjánál feltartoztatták és az ottani határőrség irodájában agyonlőtte magát. Ebben lévő szemtanúk szerint a kezításkájában 16 kg. aranyat, 1.5 kg. drága követ, továbbá 50.000 dollárt és 30.000 svájci frankot találtak. Osztrák megállapítás szerint Samuelli földi maradványaként azonosított és Budapestre szállított elporlat csontok egy római legionárius csontvázának maradványai, de ez bizonyára nem fogja zavarni a budapesti gyászünnepeket.

A kommunisták által ártatlanul kivégzett több ezer magyar csak egyszerű sírban nyugszik, de a tömeggyilkos állítólagos maradványa diszszírhelyre kerül. Ilyet is csak kommunisták tesznek! Szerk.

H A N D - S C H R I F T - K É Z Í R T. ADRESS-CIM: B. L. SZERKESZTŐSÉGE
DRIEBERGEN. Burgemeester Park 24. NEDERLAND.

DRUCKWERK.
PRINTED MATTER.
PERIODIQUE.
DRUCKSACHE.

Ann Heer dr. Béla R e k t o r
Mr. 376 Eddy Rd.
Msr.
An Herrn Cleveland 8. Ohio.

U. S. A.

PER LUCHTPOST
PAR AVION